

CCOO mostra en un informe les ombres de la recuperació del mercat de treball català

CCOO de Catalunya, mitjançant la seva Secretaria de Socioeconomia, ha presentat aquest estiu un informe en què es mostren amb dades contundents les ombres de la recuperació del mercat de treball a Catalunya.

Analitzar les dades del mercat de treball català més enllà de les estrictes xifres de l'atur ens permet comprovar que el nostre país perd població total, i, el que és més greu, perd població activa. Concretament, hi ha 9.200 persones actives menys que fa un any, especialment persones entre 25 i 34 anys, una de les franges més actives.

El nivell d'atur, tot i que va baixant, és desorbitat i insostenible. Al ritme de reducció de la desocupació actual, caldrien deu anys per assolir les xifres d'atur anteriors a la crisi. L'atur de llarga i molt llarga durada, més d'un any i més de dos anys, no para de créixer, i amb ell, la desprotecció, en més de 60.000 persones que han perdut prestacions des del 2011.

La permanència a l'atur, és a dir, la impossibilitat de trobar una ocupació, ha passat d'afectar 1 de cada 2 aturats l'any 2011, a afectar-ne 3 de cada 4. A més, l'ocupació que es genera és insuficient, i caldrien 16 anys a aquest ritme de creixement per assolir el nivell d'ocupació del 2008, després que s'hagin destruït més de 500.000 llocs de treball.

La nova contractació és cada cop més precària. La temporalitat creix, ja és del 19,5%, mentre els contractes indefinits cauen. Els contractes són cada cop més curts, fins i tot de dies i hores. Hi ha una enorme rotació i, de mitjana, cada treballador que entra al mercat de treball té 2,40 contractes a l'any. La parcialitat involuntària es manté i baixen els salaris en més de 2 euros/hora.

Creixen les desigualtats al mercat de treball. Sobretot, les dones són les que més estan patint les conseqüències de la crisi. L'activitat entre les dones cau en més de 36.400 dones actives menys que el 2011. Augmenta la inactivitat femenina, sobretot per tasques a la llar, que tornen al rol productor. Cada cop és major la proporció de

dones aturades de llarga i molt llarga durada. Només 4 de cada 100 persones que han deixat d'estar a l'atur aquest any eren dones. La protecció per atur entre les dones és 6 punts inferior a la dels homes. L'ocupació femenina cau, mentre augmenta la total.

Els joves tampoc milloren la seva posició al mercat de treball. Cau la seva activitat i l'ocupació. Només 1 de cada 15 joves menors de 30 anys sense feina tenen alguna protecció per atur i 180.000 joves estan desprotegits. La permanència en l'atur, no trobar feina, afecta el 75% dels joves aturats. I les persones d'origen estranger han reduït la seva presència a l'atur, però en gran mesura perquè molts han marxat del país.

Finalment, les condicions de vida han empitjorat. L'ocupació als serveis públics s'ha reduït, cosa que evidencia els efectes de les retallades i afecta, sobretot, qui es troba en una major vulnerabilitat social i econòmica. Més de 233.000 llars tenen tots els seus actius a l'atur i més de 124.000 llars no disposen d'ingressos. La taxa de risc de pobresa i exclusió social creix i ja és del 26%. Més d'1,5 milions de persones a Catalunya corren el risc de ser pobres.

SENSE MOTIUS PER A L'EUFÒRIA

Totes aquestes dades demostren que no hi ha motius per a l'eufòria.

Milloren les dades a escala macroeconòmica, però això no suposa la millora generalitzada per a tota la societat.

Els indicadors laborals empitjoren qualitativament (ocupació precària) i no milloren prou quantitativament (insuficient creació d'ocupació o reducció de l'atur) o directament són negatius (cronificació de l'atur, augment de la desprotecció, reducció de l'activitat...).

La recuperació de l'ocupació no pot ser a qualsevol preu, sortir de la crisi no pot ser l'excusa per bombardejar les condicions de treball i vulnerar els drets laborals més bàsics.

A curt termini no es veuen signes d'un canvi radical de tendència que redueixi dràsticament l'atur i generi suficient ocupació.

Moltes persones aturades de llarga durada amb edats elevades i déficits de qualificació tindran grans problemes de retorn al mercat de treball.

Les dones poden acabar sent les principals víctimes de la crisi i els seus efectes, perquè tenen moltes més dificultats de retorn al mercat de treball; així, es corre el risc que moltes en quedin excloses definitivament i que es torni als models de baixa activitat i ocupació femenina.

Augmenta la pobresa tant de les persones aturades sense protecció com la pobresa laboral que la precarietat de l'ocupació genera. És imprescindible implementar mecanismes de protecció per a qui no té feina ni recursos, com la renda garantida de ciutadania i la prestació d'ingressos mínims vinculada a la Seguretat Social.

Les condicions laborals i socials de gran part de la societat han canviat com a conseqüència d'un model de producció que reproduïx les velles fórmules que han agreujat la crisi i les seves conseqüències i que es basa, principalment, en baixos costos laborals.

No existeixen motius que justifiquin l'eufòria i cal exigir als dirigents polítics responsabilitat i respecte a l'hora d'interpretar les dades sobre el mercat de treball, ja que darrere les xifres hi ha persones.

Massa ombres en la recuperació del mercat de treball català que posen en dubte la sortida de la crisi i que evidencien un nou escenari de major precarietat, pobresa i pèrdua de drets. ■

eCARNET CCOO

notícies, enquestes, locals, publicacions, ...i el teu eCarnet

formació, vídeos, convenis, assessorament, missatgeria

DESCARREGA-TE' L